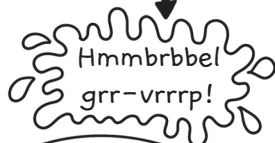

EERST EVEN DIT

Hallo! Ik ben Billie en ik lig weggedoken onder mijn dekbed om aan mijn derde 'toevallige' dagboek te beginnen. Nu jij...

WIE BEN JIJ?

Ik check of dit wel geschikt leesmateriaal voor mijn kinderen is.

Dat dacht ik al!
Hoi! Wat leuk dat je hier bent.
Hier is een cadeautje als beloning voor je uitstekende boekkeuze.
Daarna gaan we verder!

Blader door naar het stukje TVx2 op pagina 244.

 WAARDEBON VOOR TIJDENS HET ETEN

Met deze echt-niet-neppe waardebon mag ik _____ (vul hier je naam in)
minstens de helft van mijn bord met _____ (vul hier een woord in) laten staan.
Goedgekeurd door Billie Idema Groen 😊

SPANNEND NIEUWS

Afgelopen vrijdagavond heb ik een LEVENS-
VERANDEREND nieuwtje gehoord. Ik wilde het
vandaag zo graag aan groep zeven vertellen dat
ik niet kon wachten tot 's middags in de kring.
LETTERLIJK. Ik flapte het er zo uit terwijl mevrouw
Paters de absenties aan het noteren was.

Gelukkig was mevrouw Paters niet in een van
haar chagrijnige 'geen geschreeuw'-maandag-
ochtendbuien. 'Wauw!' riep ze uit. 'Dat is
geweldig nieuws.'

Ze vroeg zelfs of er iemand vragen of opmerkingen had. Al mijn klasgenoten staken hun hand op. Ik had graag willen zeggen dat ze dat deden omdat ze zo **ONTZETTEND** geïnteresseerd en dolblij voor me waren, maar ik vermoed dat ze het alleen maar zagen als een perfecte gelegenheid om onder onze dagelijkse spellingsoefeningen uit te komen.

Helaas besluit mevrouw Paters op dit soort momenten altijd om iedereen te negeren die als een krankzinnige octopus met zijn armen zit te zwaaien. Dus hoewel ik dolgraag wilde weten wat Dave Roodmans, mijn #BFF, te zeggen had, was Patrick Noord de eerste die de gelegenheid kreeg me te feliciteren. Wat hij niet deed.

‘Wie van je moeders is er in verwachting?’ vroeg hij.

Ik negeerde Patricks spottende, zelfingenomen grijns en legde uit dat ze dat geen van beiden zijn, dat mijn biologische moeder Wendy een baby heeft gekregen en dat mijn moeders haar binnenkort gaan **ADOPTEREN** - net zoals ze mij tien jaar geleden hebben geadopteerd.

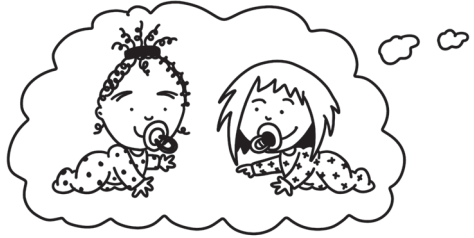
Mijn klasgenoten weten al dat ik geadopteerd ben en twee moeders heb, dus dat was helemaal geen **NIEUWS**. Het was een perfect voorbeeld van wat mevrouw Paters '**OUDS**' zou noemen.

Dayla Parson, mijn andere #BFF, werd als volgende aangewezen. Ze was **DOLBLIJ** dat ze eindelijk met anderen over mijn geheimpje mocht praten. Op mijn oma na was zij de enige die ik het

afgelopen weekend van mijn moeders mocht bellen om **GILLEND** het nieuws te verkondigen. 'Ik kan niet wachten om haar te leren kennen, Billie,' zei ze. 'Ik ben benieuwd of ze op jou lijkt.'

Daar ben ik zelf ook benieuwd naar. Nella, Dayla's kleine zusje, lijkt echt als TWEE DRUPPELS WATER op haar. Ik hoop dat het mijne op mij lijkt. Nou, Nella en zij zijn in elk geval voorbestemd om #BFFZ te worden, dus het zou te gek zijn als onze kleine zusjes er

precies zo uitzien als wij, maar dan tien jaar jonger.

De volgende was Elliot Quinn. Nadat hij 'Hongera!' had gezegd, wat 'gefeliciteerd' betekent in het Swahili, vroeg hij hoe oud mijn nieuwe zusje is.

Ik vertelde hem dat ze twee maanden oud is. Volgens Elliot staat dat gelijk aan 8,7 weken, wat gelijkstaat aan 1460 uur, wat gelijkstaat aan 87.600 minuten. Daaraan kun je wel zien dat Elliot een soort MEESTERBREIN is.

De laatste vraag kwam van Janey Meijer. Voor het geval je het niet weet, Janey deed vroeger altijd heel GEMEEN tegen me. ‘Waarom woont je zusje nu eigenlijk nog niet bij jullie?’ vroeg ze met een opgetrokken wenkbrauw, alsof ze vermoedde dat ik nepnieuws verkondigde. ‘Waar wacht ze op?’

‘O, Janey,’ antwoordde ik, met mijn ogen rollend zodat ze niet zou zien dat ik me dat zelf ook afvroeg. ‘Zo gaat dat nu eenmaal wanneer je een kindje adopteert; je stopt zo’n baby niet zomaar in een boodschappentas om haar mee naar huis te nemen alsof het een bos wortels uit de supermarkt is. Daar is tijd voor nodig.’

MEVROUW, U BENT UW
BABY VERGETEN!

Daarna zei mevrouw Paters dat het tijd was voor onze spellingsoefeningen. Dus hield ik op met me afvragen wat nou eigenlijk de reden was dat mijn zusje nog niet bij ons was, en probeerde het verschil te begrijpen tussen 'tie' en 'sie' en wanneer ik de ene of de andere optie moest gebruiken. Ik kwam tot de conclusie dat je eigenlijk altijd gewoon 'sie' kon gebruiken, ook bij woorden als ambitie, en was het grootste deel van de spellingsles bezig met het schrijven van een brief aan mijn penvriend.

Beste minister-president,

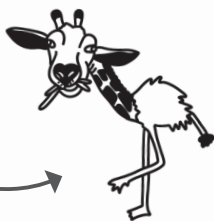
Zoals ik al een paar keer eerder heb gezegd is het mijn ambitie om een nieuw woordenboek te schrijven met oplossingen voor stomme spellingsregels, zodat ik niet elke dag zoveel hoeft te korriesjere. Het zou megakoel zijn als alle woorden precies zo konden worden gespeld als ze klinken. Zoals u ziet wordt leze daardoor heel makkelijk.

Ik hoop heel snel van u te horen.

Billie Idema Groen (uw penvriendin die u een paar weken geleden sreef over koekjes)

PS. Kunt u 'drier' alstublieft aan het woordenboek toevoegen?

GIRAFLAMINGET
(MIJN LAATSTE DRIER-
UITVINDING)

WAAROM DUURT HET ZO LANG?

Volgens mijn moeder is mijn kleine zusje nog niet bij ons omdat er nog een EVALUATIE moet plaatsvinden om te bepalen of wij echt wel 100% het beste VOOR-ALTIJD-GEZIN voor haar zijn.

Wie zou er in hemelsnaam een ánder voor-altijd-gezin kunnen bedenken dat beter voor MIJN zusje zou kunnen zorgen? Ik heb geen idee. Mijn moeders zeggen dat het iets te maken heeft met egels. Maar dat heb ik misschien verkeerd verstaan. Ik was gestopt met luisteren zodra ik het woord EVALUATIE hoorde...

Mevrouw Paters heeft het weleens over een **EVALUATIE** wanneer ze een **PROEFWERK** bedoelt...

Vandaag zei ze bijvoorbeeld dat ze wilde evalueren of we op het goede leesniveau zitten, en dat bracht ik er niet zo best van af.

Proefwerken zijn niet mijn sterkste kant. Ik kom vaak tijd tekort, of ik word afgeleid omdat ik spelletjes aan het verzinnen ben of omdat mijn potlood weer geslepen moet worden.

Stel dat je tijdens de **EVALUATIE** voor de adoptie bijvoorbeeld maar één minuut de tijd krijgt om tien redenen te bedenken waarom de baby bij ons

zou moeten komen wonen?

Het zweet breekt me al uit als ik eraan denk. Of stel dat ik moet bewijzen

dat ik de baby een schone luier om kan doen? Voor

poppenbillen die onder de chocolade zitten draai ik mijn hand niet om, maar ik heb nog nooit te maken gehad met een echte baby met echte POEPBILLEN.

En stel dat ik een opstel moet schrijven waarin ik moet vertellen hoe je kunt voorkomen dat een baby iets overkomt. Ik kan maar drie dingen bedenken: laat haar geen vergif drinken, gooi haar nooit van een trap af en hou haar uit de buurt van hongerige haaien. Er moeten meer dingen zijn.

Sorry dat ik er zo plotseling vandoor ga, maar ik ben ineens zo zenuwachtig dat ik even naar beneden wil om mijn moeders om meer informatie hierover te vragen (en om te kijken of ze niet stiekem die hele zak met jelly babies leegeten die ik eerder heb zien liggen).